

Parels

Er zijn mooie parels: prachtige geschenken. Maar worden ze gewaardeerd? Cleopatra, de bekende Egyptische koningin, eerst door Julius Ceasar en later door Antonius tot alleenheerseres over Egypte verheven, om haar schoonheid geprezen en begeerd, berucht door haar leven vol verkwisting en uitpattingen, werd door Antonius verkozen tot zijn minnares.

Met deze Antonius ging zij eens een weddenschap aan wie van hen de kostbaarste maaltijd kon aanrichten. Antonius kreeg de eerste keus. Grote sommen aan geld werden uitgegeven. Maar toen was de betoverend schone Egyptische aan de beurt. Hoe zou zij deze trotse Romein overtreffen? Cleopatra nam een parel van onschatbare waarde, loste die op in een zuur, en nadat ze deze oplossing in een glas wijn had overgegoten, reikte ze Antonius het glas aan, die het met één teug leegdrank. Zo is in de geschiedenis 'de parel van Cleopatra' beroemd geworden.

De opgeloste parel van de Egyptische schone staat ons op dit ogenblik voor ogen als een beeld van zoveel andere mooie parels die verloren gaan. In ontstellende lichtvaardigheid deed de ijdele Cleopatra grote uitgaven door haar geprikkelde eierzucht tegenover Antonius. Maar in niets ontziende oppervlakkigheid spelen duizenden met het kostbaarste wat God hun toevertrouwd heeft en tijdens dit spel wordt alles verloren.

Laten wij, om te beginnen, maar eens denken aan de kapitalen aan goud en aan levenskracht die letterlijk opgelost zijn in het drinkglas. Heel veel mensen, van geschoold tot ongeschoold, van arm tot rijk, zijn hieraan ten gronde gegaan doordat ze geen maat konden houden. Zij hebben hun bezittingen, hun reputatie, hun eer, hun gezondheid, ja hun alles, verdrongen! Velen van hen hadden meer dan één parel: een goede naam, een gelukkig gezin, een liefhebbende vrouw, een kring van gewaardeerde vrienden, maar alles werd in het glas geworpen en door de keel gejaagd. In duizenden teugen, omdat het in één teug niet kon, werd alles verspeeld. Maar één teug, namelijk de eerste, was de noodlottige!

Denk aan de kostbare dingen die we hebben meegekregen uit het 'Eden' van de Godvruchtige familiekring. Hoe goed was het ons daar als kinderen! We konden eten van alle bomen uit deze lusthof! Maar wat is er bij sommigen van die kostbare schatten overgebleven? Waar is de prachtige, waardevolle parel van het kindergeloof?

Wordt de Godvruchtige opvoeding niet vaak veracht als 'verouderd', en ook openlijk, als waardeloos, weggeworpen? Of is het daarbij misschien zó, dat het verontreinigd, zich steeds aanklagend geweten het niet meer kon uithouden onder de bomen van de lusthof van het gezin, en werd daarom voorgewend dat het 'geloof van moeder' en de 'overtuiging van vader' te antiek waren om ze langer te waarderen en vast te houden?

De opgeloste, weggeworpen en verloren parel kan het geweten wakker roepen. De verslaafden kunnen tot bezinning komen, zodat zij zien hoe diep ze gezonken zijn en om hulp roepen. Ze kunnen oog krijgen voor hun zedelijke verwildering en de Goddelijke hand grijpen, die zelfs de diepste gezonkenen opheft.

De verloren zonen, die al hun parels verspeeld hebben, letterlijk misschien maar figuurlijk zeker, in het 'verre land', kunnen opstaan en tot de Vader gaan, en zeggen: 'Onwaardige die ik ben, ik belijd mijn zonden, heb ontferming'. Voor deze zonen liggen de ring, het beste kleed, de sandalen en de welvoorzene maaltijd te wachten, maar boven dat alles de kostbare gemeenschap die verbonden is met nooit eindigende vreugde (vgl. Luk. 15:11-32)! Hoe schittert de wondere genade die uit het kwade het goede tevoorschijn weet te roepen!

Toen de weg naar de boom van het leven in de hof van Eden werd afgesloten, ontsloot God, ziende op Christus, de weg naar het hemels paradijs. Zó kan alleen God, Die boven allen en alles groot en heerlijk is, handelen. Zijn gedachten zijn gedachten van vrede! Waar door de zonde de mooiste parels verloren gingen, daar wordt de kostbaarste parel door de genade geschonken om niet!

J.T.